

X.

MARIA, MODEL I EXEMPLE

L'Anunciació de Maria, retaule renaixentista de Guido di Pietro (Fra Angelico), pintat per a l'Església de Santo Domingo de Fiesole (Itàlia), entre 1395-1455.

La veritable devoció a la Mare de Déu, no consisteix a resar molts rosaris, sinó en imitar les seves virtuts. Ella és el model del cristià, i ho és perquè va encarnar amb excel·lència les benaurances.

Maria és la que “s’estremia de goig en la presència de Déu, la que ho conservava tot en el seu cor, la que es va deixar travessar per l’espasa”. Maria és una persona oberta als altres. S’estremeix davant l’amor de Déu per nosaltres. Tant de bo que renovem cada dia en el cor aquesta crida de Déu a seguir-lo de prop, i a deixar-nos travessar el cor essent honestos, fidels, constants, justos i germans amb tots.

Amb l’Esperit Sant, enmig del poble, sempre hi ha Maria. Ella reunia els deixebles per invocar-lo (Ac 1,14), i així fer possible l’explosió missionera que es va produir per la Pentecosta. Ella és la Mare de l’Església evangelitzadora i sense ella no acabem de comprendre l’Esperit de la nova evangelització.”¹

El relat de l’Anunciació a Maria és una invitació a despertar, en cada un de nosaltres, actituds bàsiques per viure la nostra fe de manera joiosa i confiada. El missatge de l’àngel és molt clar: “Alegra’t, plena de gràcia, el Senyor és amb tu”.

Alegra’t és la primera paraula que Maria escolta per part de Déu. *Alegra’t* és el que cadascú de nosaltres ha d’escoltar primer; és la Paraula que Déu té per a cada persona.

En aquest temps que, a nosaltres, ens semblen d’incertesa i foscor, plens de problemes, dificultats, pors... el primer que se’n demana és no perdre l’alegria, perquè sense alegria la vida es fa

1. Papa Francesc: Exhortación apostólica *Evangelii Gaudium* del santo padre Francisco a los obispos a los presbíteros y diáconos a las personas consagradas y a los fieles laicos sobre el anuncio del evangelio en el mundo actual (EG 283-284).

més dura i difícil. Però hem de tenir en compte que aquesta alegria no és un autoengany fàcil, no és optimisme forçat, no són riallades sense sentit..., sinó l'alegria interior que neix de qui s'enfronta a la vida amb la convicció que no està sol, oblidat, exclòs i abandonat. És l'alegria que neix de la fe, en el fet que Déu no ens deixa sols, sinó que ens acompanya, ens protegeix, ens defensa...

“No tinguis por”. Ens assalten pors per a totes bandes: por al futur incert, por al dolor i a la malaltia, por a la soledat, al patiment, a no ser estimats, por a les nostres pròpies contradiccions, por a la mort...

La por fa mal, ofega la vida i paralitza les forces.

“El Senyor és amb Tu”. Déu és una força creadora que omple el cor de fortalesa i d'esperança. No estem sols. No vivim perduts en un món irreal i fantàstic. Tot canvia en la nostra existència si ens sentim acompanyats per Déu, que es preocupa per a cada ésser humà, que il·lumina els nostres camins, i ens dona la seva mà per aixecar-nos quan caiem; que ens anima i ens ajuda a continuar caminant cap a Ell. *“La darrera paraula i la primera del gran alliberament de Déu no és odi, sinó alegria; no és condemna, sinó perdó. Crist neix de l'alegria de Déu i mor i ressuscita per portar la seva alegria a aquest món contradictori i absurd”* (Jürgen Moltmann).

La veritable alegria neix en el més profund de nosaltres mateixos. No és una eufòria passatgera, no és una riallada buida. És un regal preciós. Com es pot ser feliç quan hi ha tant de dolor,

tantes llàgrimes; quan tantes persones es troben enfonsades en la fam, la misèria o la guerra? L'alegria només és possible en el cor de qui busca la justícia, la llibertat, la fraternitat per a tothom. Només es pot ser veritablement alegre si estem en comunió amb els que pateixen i som solidaris amb els que ploren.

Maria és l'esclava del Senyor. Ella no té mitjans, però té cor; sap transformar una cova d'animals en la primera llar de Jesús amb uns pobres bolquers i una muntanya de tendresa.

L'assumpció de Maria al cel il·lumina el compliment de la gràcia que va configurar el destí de Maria i el nostre. La trobada de Maria amb Crist ressuscitat, segons la fe cristiana, anticipa l'assumpció de la vida corporal en Déu. Crist va ser el primer, després hi anirem nosaltres. Aquest és el nostre destí: *ressuscitar*. Crist ressuscitat viu en el món de Déu, on hi ha lloc per a tots. Ell va anar-hi a preparar-nos un lloc: *"I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigueu allà on jo estic"* (Jn 14,3).

En la seva última catequesi sobre la vellesa el Papa, amb aquestes paraules plenes d'esperança, ens recorda: "Vendrà a buscars-nos para llevarnos con Él a la tierra nueva, a la ciudad celestial, a la morada definitiva. Nos permitirá participar, con sublime emoción, en la infinita y eterna bienaventuranza. En nuestra vejez se agudiza la importancia de tantos detalles de los que se compone la vida: una caricia, una sonrisa, un gesto, un trabajo apreciado, una sorpresa inesperada, una alegría hospitalaria, un vínculo fiel. Lo que más apreciamos al acercarnos a la despedida, se nos aclara definitivamente. Debemos ser luz para los demás. Toda nuestra vida es como una semi-

lla que tindrà que ser enterada para dar flor y fruto. Lo mejor de la vida está por llegar. Esperamos esa plenitud de vida que nos espera a todos , cuando el Señor nos llame" ... " Estemos atentos, queridos viejos y queridas viejecitas, estemos atentos: Él nos espera, solo un paso y luego la fiesta".²

“Ser nen significa també dir “MARE”... “En Maria el cel s’obre sobre nosaltres com una finestra d’esperança que Déu obre quan l’home li tanca la porta” (Benet XVI, Fàtima 2010).

“Maria està totalment en Déu... i està també a prop de les persones. Per això pot ser la Mare de tot consol i de tot ajut, una Mare a la qual tots ens podem dirigir, tant en la nostra debilitat com en el nostre pecat. Maria està davant nostre com un signe de consol, d’alè i d’esperança”.³

TEMPS PER DESCOBRIR I REFLEXIONAR

En aquests temps que a nosaltres ens semblen d’incertesa i de foscor, plens de problemes, dificultats, pors..., se’ns demana no perdre l’alegria, perquè sense alegria la vida és més dura i difícil. Hem de buscar aquesta alegria. És l’alegria que neix de la fe que Déu no ens deixa sols, sinó que ens acompanya, ens protegeix, ens defensa...

2. Papa Francesc: *Catequesis sobre la vejez* 18. *Los dolores de parto de la creación. La historia de la criatura come misterio de gestación*. Audiència-General. Aula Pau VI, dimecres, 24 d’agost de 2022.

3. Benet XVI: *Homília durant la Solemne Concelebració Eucarística en la Basílica de Sant Pere*, dijous, 8 de desembre de 2005).

“No tinguis por”. Ens invadeixen pors per totes bandes: por al futur incert, al dolor i a la malaltia, a la soledat, al patiment, a no ser estimats; por a les nostres pròpies contradiccions, por a la mort... La por fa mal, ofega la vida i paralitza les forces.

“El Senyor és amb Tu”. Déu és una força creadora que omple el cor de fortalesa i esperança. No estem sols. No vivim perduts en un món irreal i fantàstic. Tot canvia en la nostra existència si ens sentim acompanyats per Déu que ens dona la seva mà per aixecar-nos quan caiem; que ens anima i ens ajuda a continuar caminant cap a Ell.

TEMPS PER ESCOLTAR I COMPARTIR

“Ser nen, ésser vell... significa també dir “MARE”... “En Maria el cel s’obre sobre nosaltres com una finestra d’esperança que Déu obre quan l’home li tanca la porta” (Benet XVI- Fàtima 2010). Aquest pensament ens omple d’alegria i esperança. Podria ser el principal punt de la nostra reflexió i del nostre diàleg compartit.

TEMPS PER AL COMPROMÍS

Alguns grups de Vida Creixen tenen, des de fa temps, el compromís diari de pregar a Maria, amb l’oració de *la Salve*, per a tots els membres del moviment.

Entre altres, aquest pot ser un bon compromís.

TEMPS PER PREGAR

Pregària a Maria, la dona de l'escolta, de la decisió, de l'acció...

Maria, dona de l'escolta, feu que s'obrin les nostres oïdes;
que sapiguem escoltar la Paraula del vostre Fill Jesús
entre els milers de paraules d'aquest món;
feu que sapiguem escoltar la realitat en què vivim,
a cada persona que trobem,
especialment al pobre, al necessitat, al qui té dificultats...

Maria, dona de la decisió,
il·lumineu la nostra ment i el nostre cor,
perquè sapiguem obeir la Paraula del vostre Fill Jesús,
sense vacil·lacions;
doneu-nos la valentia de decisió,
per no deixar-nos arrossegar
perquè els altres orientin la nostra vida.

Maria, dona de l'acció, feu que les nostres mans
i els nostres peus
es moguin "de pressa" cap als altres,
per portar la caritat i l'amor del vostre Fill Jesús,
per portar, com Vós, la llum de l'Evangeli al món.

Amén